

בראשית

גליון מס' 428
כ"ז תשרי תשפ"ג

היילולת
מרן רבינו
עובדיה
יוסף זצ"ל

מרן זכותך תגן עלינו!

הרב אפרים שרבני שליט"א

כמה מרגש לשמוע על הרגישות של מרן, על הדאגה שלו, וביותר על כוח התורה שלו שהרעיד את העולם.

דבר פלא שכל עמודי ההוראה של בני ספרד היה שמש יוסף. רבנו יוסף קארו- בעל השולחן ערוך, רבנו חיד"א- ששמו היה רבי חיים יוסף דוד אזולאי, בעל הבן איש חי- רבנו יוסף חיים מבבל, ומרן זצ"ל רבנו עובדיה יוסף.

וזה אינו עוד שגדולי עולם בכל הזמנים אף קיבלו חלישות הדעת ממנו. בספר 'הפוסק' (קווים על דמותו של הרב וזנר זצוק"ל בעל 'שבט הלוי') מסופר, כשקיבל הרב וזנר זצ"ל את ספרו של מרן זצ"ל טהרת הבית חלק א (ספר העוסק בהלכות טהרה, שהכה גלים בכל עולם התורה) סיפר הרב, שקיבל חלישות הדעת, כי התקשה להאמין שקיים אדם על האדמה המסוגל להעמיד חיבור מבהיל שכזה.

הרב מאיר מאזוז שליט"א סיפר על הרב ישראל יעקב פישר זצ"ל, ראב"ד עדה החרדית, שכשיצא לאור שו"ת יביע אומר חלק א, הוא אמר שספר כזה לא הופיע כבר במשך מאתיים שנה. אמר הרב מאזוז: "אתם יודעים מה זה אומר מאתיים שנה? במאתים שנה האחרונות היו חיים הינועל ביהודה, היחתם סופר, הגאון מוילנא, הרוגצ'ובר והארז שנת, אך עדיין ספר כזה עוד לא היה". הוסיף הרב מאזוז שליט"א, שלפני כמה שנים ביקשו ממנו לברך אשה בשם אורה בת אסתר שחלתה בדכאון לידה וסובלת כבר כמה חודשים, וכל מה שניסו הפסיכיאטרים, הפסיכולוגים והכדורים היה ללא הועיל. "אמרתי להם שתלך במוצ"ש לבית הכנסת 'יזדים' בעזרת נשים לשמוע את הרב עובדיה, זה ירפא אותה. לאחר שבוע שאלתי עליה ואמרו שמאותו היום חזרה לה השמחה ללב ונשכח כל הדיכאון!" – הרב היה מלאך ה' צבקות, אפילו המראה שלו היה מרפא.

חכמתו הייתה ללא שיעור. סיפר פרופסור פולק, מנהל בית חולים שערי צדק, לאחד האברכים שאיתו היה לומד, שהיות ולצורך מחקרו היה צריך לערוך ניתוח מסוים בחולדות, הוא ניגש לשאול את מרן זצ"ל מה ההלכה אומרת על כך ומה הגדר של צער בעלי חיים.

מרן לקח דף ועט והתחיל לשרטט את אבריה הפנימיים של החולדה והדריך את הפרופסור איך לעשות את הניתוח. פרופסור פולק היה המום מידיעותיו של מרן ומהציור שצויר למרות שלא ניתח חולדה מעולם. כשהראה הפרופסור לחבריו את שיטתו החדשה בנייתוח החולדה, החוקרים היו המומים והתפלאו מהיכן יודע שיטה טובה ופשוטה יותר משלהם למרות שהם עוסקים בזאת שנים רבות, וכשהוציא את השרטוט ששרטט לו מרן נדהמו הם שבעתיים.

רק לחשוב שאדם כזה היה חי אתנו לפני כמה שנים. כשמדברים עליו מרגישים כאילו מדברים על תנא או אמורא לפני אלפיים שנה, כמו רשב"י ר' עקיבא ושאר התנאים, אך זה לא היה לפני אלפיים שנה, זה היה ממש כאן ועכשיו בדור שלנו, הוא היה כאן בינינו, בירושלים ברחוב הקבלן.

האמת, שגם קשה לחשוב שהוא כבר איננו אתנו ועל החלל הגדול שהוא השאיר. הנחמה שלנו היא הספרים המשך שיחת הרב בעמ' 2 <<

בראשית כל נפתח בברכת שנה טובה ומבורכת לכל הקוראים היקרים, יה"ר שתזכו לשנה של נחת, שנה ללא צער, ללא דוחק, ורק של שמחה בעבודת ה', אכ"י"ר.

אני חושב שאחד העלונים המרגשים זה העלון הזה, עלון שכל כולו מוקדש ועשוי לכבוד נור ישראל, שר התורה, שכמעט לא היה ולא יהיה כמותו בכל הדורות, מרן, הגאון האמיתי, האדם שהיה בקי בכל מקצועות וחדרי התורה, איש שכל גדולי החכמים כרעו ברך לפניו, וכולם תלמידיו, האיש שמסר נפשו על ישראל עד תמצית דמו האחרונה, וענותנותו גדולה מן הכל, מרן אבינו מורינו מנהיגנו רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל.

יום ג' חשוון עד יום פטירתו של הרב היה יום רגיל כאחד הימים בשנה ללא כל משמעות מיוחדת. אך מיום הפטירה של הרב, נוסף עוד תאריך מוקדש ללוח השנה היהודי, יום פטירת רבן של כל ישראל, וכך ימשיך להיות היום הזה יום גדול ומוקדש עד ימות משיח. אני הקטן רואה זכות גדולה ועצומה לדבר על הרב, ויודע אני בעצמי שכמה שאכתוב וכמה שאפרט עדיין לא אגע ואפילו במעט, בממדים המבהילים שלהם באמת זכה והגיע מרן.

די להציץ בספר בתורתו (חנוכה עמ' ה), ששם מסופר שהרב יצחק דרזי שליט"א בעל ספר 'שבות יצחק', נכנס אצל הגאון הגדול הרב שטיינמן זצ"ל. אמר לו **הרב שטיינמן זצ"ל**: "דע לך, אצל הרב עובדיה זצ"ל היו קרוב למיליון איש בלוויה, וקבלה בדינו שצדיק שמשתתפים בהלווייתו שש מאות אלף איש זה אות ומופת מן השמיים שתורתו התקבלה בשמיים, ושקיים זה מה שכתוב בזה".

הוא אמר שממשה רבינו ועד היום, בכל דור ודור ישנו צדיק שזכה להיות המעביר של התורה, בדור שלנו זה היה מרן זצ"ל.

ואולי בכדי להבין מעט כמה תורתו עשתה רושם בשמיים, חשוב לקרוא מעשה שהובא בספר 'המנהיג', וסופר על ידי בעל המעשה. וכך סיפר האיש: "ילי ורעייתי לא היו ילדים במשך עשר שנים, ורעייתי הרגישה שכבר אינה יכולה לסבול והלכה בלילה אחד לביתו של מרן והחלה לבכות ליד ביתו. כשראו כך בני ביתו של מרן, מיד הכניסו את רעייתי לביתו של מרן.

כשנכנסה אל מרן התחילה לבכות, מרן הרגיע אותה וביקש שתספר בפניו את צרתה. רעייתי התחילה לספר לרב שכבר עשר שנים שאין לנו ילדים וכל הניסיונות והטיפולים עלו בתוהו. רעייתי התחילה שוב לבכות ומרן בכה יחד איתה. לאחר מכן ביקש מאחד מבני ביתו שיביא את ספרו יביע אומר. הלה שאל את רבנו "איזה חלק?", אך הרב השיב שאין זה משנה. לאחר שהובא יביע אומר **חלק עשירי** אמר מרן בקול: "ריבונו של עולם, אם חשוב לך הספר זה שחיברתי בבקשה תן לאשה הזו ילדים!", ומסיים בעל המעשה "היום לי ולרעייתי יש ב"ה **עשרה ילדים**".

רק לחשוב שעל כל חלק בספרו 'יביע אומר' היא קיבלה ילד, עשרה חלקים עשרה ילדים!

התמונה: נתן גנזון • נא לא לקרוא בשעת התפילה

19ט"ם
בגב העלון

ההיילולה המרכזית

עולו ואתכנסו להיילולה דמרן...

זמני השבת ירושלים

הדלקת נרות	17:45
לנוהים 40 דק	17:25
יציאת השבת י"ח	18:35
יציאת השבת י"ח	19:13

דע מי עומד מולך | חלק ב

שלו, ואין קשה לאדם מלקיחת כבודו. ואם נשליך יסוד זה בנתינה לבן זוגנו, גם הצרכים הגשמיים, הרוחניים, הנפשיים והרגשיים, הם שונים מאדם לחברו, ומאשה לחברתה, ממה שהורגלו, איך שנולדו וכו', לכן חייב לצאת מעצמנו להרגיש את השני, להפנים ותמיד לחשוב: 'מה חסר לו!' ולא מה נוח לנו לתת, אלא מה חסר לו! וכמה חבל שרואים אנשים במקום למלא את החסר, במקום להעניק את הצרכים, הם שופטים או אף גרוע מכך, זורעים שם מלח, כי חסרה להם אותה הבנה, כי הם מזלזלים בקושי של השני, כי אצלם אין שום קושי באותו תחום (אף שבדרך כלל גם להם יש קושי וחסר בתחום אחר), והתפקיד שלנו הוא למצוא את הקושי והחסרים אחד של השניה ולדאוג למלא אותם.

האשה 'נורמלית' הבעל אולי לא...

בעבר הייתי מעורב באיזה סיפור, הזוג הגיע למקום מאוד חשוב בחיי הנישואין שלהם. בלי להאריך בסיפור יותר מדי, הבעיה הייתה שהאשה הייתה דורשת תשומת לב, לא ככל אשה, אלא מעבר, הרבה מעבר. הצרכים שלה היו מיוחדים ולא כאשה רגילה, והיכן התגלתה הבעיה, אותה ילדה גדלה עם אבא עם פיגור שכלי מסוים, היא גדלה ללא דמות של אבא, מה שהיה ניכר מאד שיש לה צורך מאד גדול, באבא! הענקת חום של אבא, אבא סמכותי שמוהיר ומנתב, אבא שדואג, אבא שמשרה בטחון על בני ביתו, ועוד... לבעלה היה קשה מאד להכיר בחסר הזה, הוא תמיד הרגיש שקשה לו, תמיד הוא טען שהוא רוצה 'אשה נורמלית', הייתי מסביר לו, שאשתו נורמלית לחלוטין, זה שהיא גדלה כך זה לא באשמתה, וכשלקחת אותה, לקחת אותה עם כל הטוב שבה, עם כל המעלות, עם כל הרגישות שלה, ולקחת אותה גם עם הדבר הזה, והתפקיד שלך, ולא בהתנדבות, הוא הוא לחפות על החוסר ולהעניק לה את הצרכים שלה ואתה תראה איך יהיה גם לך וגם לה טוב, והקשר רק יתחזק! כי האדם מתחבר למי שמבין ומכיל אותו באמת וכו'.

דוגמא נוספת, היא בנושא הגשמיות, חז"ל (כתובות מח) אמרו: 'עולה עמו ואינו יורדת עמו', זאת אומרת, שאם האשה הייתה רגילה בדברים מסוימים הבעל צריך ליתן לה. יש אשה שגדלה בדרך פשוטה, בעלה יכול ליתן לה דברים פשוטים, אך אם הייתה רגילה בצורת חיים מסוימת יש להזהר שלא להשוות אותה לשום אישה: 'בואי תראי את אחותי, קונה בגדים רק ב...', צריך להיות מאד חכם לפני שאומר לה 'לא' על דברים מסוימים, כי מה שאצלה אשה אחת זה מותרות, אצל השניה זה צורך בסיסי, ואף נפשי, אם אני יקח לה היא תרגיש מסכנה! ובוזה הבעל וגם האשה צריכים שיקול דעת גדול ואף ייעוץ עם רבם בעת הצורך שהיצר נכנס פעמים רבות במקומות אלו! והדברים אינם אלא לעורר והכל לפי העניין!

נתינה טהורה - מבלי שהשני ירגיש!

וכן על זו הדרך, האשה שחסר לה בטחון עצמי, בעלה צריך להעניק לה הרבה חום, עידוד ופרגון, והכי חשוב להאמין בה וביכולות שלה. וכני' האשה לבעלה: אשה שיש לה חוסר בטחון לגבי המראה החיצוני, בעלה צריך להשקיע לתת לה את ההרגשה הטובה בנוגע לנושא זה. אשה שלבעלה יש קצת חוסר בטחון בנוגע להצלחה בתורה, צריך לתת לו ההרגשה טובה בנוגע לזה. הוא אמר דברי תורה בשולחן שבת, או בסעודה משפחתית וכדומה, תפרגני לו, תאמרי לו כמה יפה הוא דיבר וכו'. והדוגמאות עוד רבות! אך נראה שהרעיון הובן!

ונקודה נוספת בענין מוסיף הגר"ש וולבה (עלי שור צג): שהנתינה אמיתית וטהורה, היא באופן שלא יהיה קשה לקבל אותה, או בלי שירגיש בנתינה! כמה אנשים אכן נותנים לבן הזוג, אך הצד השני מרגיש מסכן, הוא מרגיש שהוא 'דיעבד' או כאילו יש בו 'איזה מום', ותמיד דואגים להזכיר לו את חסרונותיו ובעיותיו. הרגשה שיש לך מול שלקחתי אותך, כי אם לא אף אחד לא היה עושה זאת במקומי או 'איך נפלת', אם רק הייתי יודעת ש... הייתי חושבת פעמים, ויש להאריך בזה הרבה אך תם המקום ותם לחכם ויחכם עוד! ואין לנו מושג עד כמה הדברים שנאמרו כאן מוסיפים לשלום הבית, לא רק מניעת ריבים, אלא לבניית קשר חזק ואמתי. שבת שלום ומבורך, שמעון שורתי!

בשבו עשבר יצאנו מתוך עצמנו והתחלנו להיכנס לעולמו הפנימי של החצי השני שלנו, ראינו את יסודו הגדול של הגר"ש פינקוס זצ"ל, על החיוב הגדול לכל זוג להיות 'אחד', שאיפה אחת, מטרה אחת, תמיד להיות אחד, כל הצלחה היא של שנינו, וגם ההפסד, השמחה גם העצב (ח"ו) שותפים בהכל! אך בד בבד עליהם לא לשכוח שהם שנים! שלכל אחד רצונות, מחשבות ודעות, תפיסות עולם, הנאות ותחביבים וכו', ואין שום חיוב שיהיה דומים בכל דבר - מותר לי לחשוב אחרת, להבין אחרת, לרצות אחרת, וזה לא אמור לפגוע בקשר! (גם כשיש התנגשות בין הרצונות או הדעות, יש דרך של תורה לפתור את הדברים) והתחלנו להכיר את הצד השני.

דבר ראשון, ראינו את החיוב להכיר את מסלול חייו של הצד השני, את נקודת הפתיחה, את הבית והאזור שגדל, את דרך ההנהגה וההרגלים שהוטבעו בו, את החוויות הפחות נעימות, המשברים והניסיונות שהציבו בפניו החיים ועוד. ובפרט בדור זה שהחולשה הנפשית גדולה מאד, האדם חייב שיהיה בביתו משענת חזקה שיבין ויכיל את הדברים וכשהדברים יהיו בצורה הדדית אפשר לומר בהחלט על אותו זוג 'זכו'. וראינו כבר שני רווחים חשובים מאד: א. כשהדברים אינם מכוונים בצורה אישית אליי זה כבר פחות פוגע (ראה דוגמאות שם) וכל שכן שהדברים לא פועלים מרוע לב. ב. שלא נעמוד במקום של שפיטה אלא במקום של הבנה והכלה, שנבין שכמו שיש דברים שקשים לנו יש דברים שקשים לצד השני, ומכאן הפגיעה או הכעס על התנהגותו ירדו ואף ייעלמו. והיום נראה את הרווח הגדול לזוגיות, ולכל אחד בפני עצמו, אך לא לפני שנקדים הקדמה חשובה.

נתינה אמיתית, בדיק מה שחסר!

מצאנו הלכה למעשה, ויסוד גדול במצות 'נתינה' (הלא היא מצוות צדקה), בתלמוד (כתובות דף 107:) ונפסק להלכה בשו"ע ר"א) מבאיס חז"ל על הפסוק: 'כי פתח תפתח את ירך לו... די מחסורו אשר יחסר לו' (דברים 15: 7) הכוונה היא לכל אשר יחסר לו, ואפילו היה עשיר וירד מנכסיו מצווה ליתן לו 'אפילו סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו', מה היה כאן? בואו נחשוב מה היינו עושים לו היו שואלים אותנו, על אדם שהיה עשיר שלא שפר עליו מזלו וירד מנכסיו, והנה בא לפני גבאי הצדקה של העיר ליתול מכספי הציבור (שאנו משלמים ממיטב כספנו), ומבקש רכב, לא סתם רכב, מבקש 'מרצדס' במודל חדש, סביר להניח שרבים היו מתקוממים: "על חשבוננו, רכב!! ועוד מרצדס!! השתגעתם!! כרטיס 'רב-קו' אני מבין... גם לחם פרוס וגבינה לבנה ניתן לו בשמחה... אבל רכב?!", כאן תראה תגובת רובנו על כל פנים כל אחד בהתנסחות שלו. אך לא מחשבותי מחשבותיכם, והשי"ת והתורה הקדושה, חודרים פנימה לעומק נפשו ונפשנו, ואומרים חד משמעית: 'מרצדס!! ולמה? כי זה מה שחסר לו באמת! אם נתן לו פחות מזה לא נתת לו כדי הצורך שלו!

הצרכים הגשמיים, הרוחניים, הנפשיים והרגשיים שלו שונים!

היסוד הוא עצום, לכל אדם 'חסר' דברים אחרים, לכל אדם יש צרכים אחרים, יש חסכים אחרים, הצורך לא נמדד 'בצרכי אדם' ואז ממילא ניתן לו את המינימום, הוא גם לא נמדד במה שה'נותן' רוצה לתת לפי מה שחסר לו, אלא הציווי הוא לתת לו את מה שחסר לו! הצורך שלו הוא לא גשמי בלבד, אלא הוא נפשי, הרכב הוא - בדרך כלל - גם הכבוד

המשך שיחת הרב « שהוא הותיר. (מי שיתבונן בספר המפתחות שהוציא על ספריו של מרן, ימצא שספר זה כבד כמעט יותר מכל הספרים הקיימים כיום בבתי המדרש, וספר זה הוא רק 'המפתחות' לנושאים שבספריו, צא וחשוב כמה תורה יש בספריו, יש שאין לו סוף שלא נראה כמוהו כבר מאות שנים. ודי למבין).

יש אפילו משהו מצחיק. מספרים, שכשהרב הלך לבדיקת ראייה, קודם הבדיקה ראה את הלוח של המספרים שבו עושים את הבדיקה. הרופא התחיל לשאול את רבנו והתפלא שידע את כל המספרים, אמר הרופא לרב אינך צריך משקפיים. הרב חיך ואמר לו, לא, תבדוק בלוח אחר, כי את הלוח הזה כבר ראיתי ונקלט בזכרוני. ואכן החליפו לוח וגילו את מספרו הגבוה. כמה קשה לחשוב שהוא לא נמצא.

זה האיש, בעצם, זה המלאך. חז"ל אמרו, אם דומה רבך למלאך ה' צבקות יבקשו תורה מפינו - פעם שאלנו איך נראה מלאך בכדי לדעת ממי לבקש תורה, היום כולנו כבר יודעים איך נראה מלאך. שנה שעברה השתדלנו לעשות מצגת מרגשת בת 10 דקות על הרב שתשקף מעט מן המעט על הדמות הכבירה הזו, אך לאחר מכן כולנו הבנו שגם מצגת במשך 24 שעות לא תוכל להכיל ואפילו במעט את הדמות היפה והנפלאה הזו!

מרן, לעולם לא נשכח אותך, אי אפשר לשכוח, אתה כל הזמן איתנו ותמיד תהיה. אנא! היה מליץ יושר עלינו אנו תלמידי תלמידיך ועל כל עם ישראל אהובך שמסרת ונתת דמך עליהם (עיין שו"ת ביא אומר ח"ט יו"ד סי' כז). ממני, בשם כל ישראל, עפר תחת כפות רגליך, אפרים שרבני. שבת שלום עם ישראל!

ולהתחיל מבראשית

האור

והחיות של חכמה המאיר בשבת בראשית נמשך על כללות השנה וכל ימות השנה, הן בימי החול בימי שבת ומועדים הכלליים, והן המועדים הפרטיים של כל יחיד, יום הכניסה לחדר, יום הבר מצוה, ושאר ימי חיי האדם ומאורעותיו, כולם מקבלים משבת בראשית. (בעל שם טוב הקדוש).

כאשר אנו מתבוננים בימים הקדושים שעברו עלינו מתחילת החודש, מצוות יקרות רבות מדאורייתא ומדרבנן, מזדחלת בקרבנו תחושת-מה של מועקה, האם לא היינו יכולים להתאמץ יותר, הן במעשי המצוות והן בכונת הלב, להתרגש יותר מתקיעת השופר, להתלהב בנענועי ארבעת המינים, וכו', האדם מרגיש שיתכן והפסיד חס ושלום, על כן יש לו לידע, כי לישבת בראשית יש שייכות עדין לימים הנוראים, ויכולה אף לתקן את אשר לא נעשה כראוי! (מהרי"ד מבעלז).

בשביל מי נברא העולם?

"בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ". השמים והארץ נבראו בשביל זה שהוא בעיניו תמיד "בראשית" – כאילו החל עתה לעבוד את ה'. (ר' ישראל דוב מישינצא, דברי המוצנע).

לזכור מיד בקומו משנתו

"בְּרֵאשִׁית" – אומר ר' משה לייב מססוב, אם מיד בבוקר בראשית יומו זוכר האדם כי "בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ", אזי ממילא הוא זוכר אחר כך כל היום כולו כי "וְהָאָרֶץ הִיְתָה תֵהוֹ וְנֵהוּ", שכל הדברים הארציים, חולפים ועוברים כתהו-ובוהו, ורק "וְרוּחַ אֱלֹהִים" היא המרחפת על כל היקום ועומד לעד ולנצח נצחים. (מבחר אמרים).

רוח אלוקים למי שעוסק בתורה

"וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֵף עַל פְּנֵי הַמַּיִם". בשעה שהאדם עוסק בתורה – "על פְּנֵי הַמַּיִם", ואין מים אלא תורה, אזי מרחפת עליו רוח אלקים. (ר' נחמן מברסלב, ליקוטי מוהרי"ן).

השתדל להיות אדם

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם" – למי נאמרו הדברים! לא למלאכים, אלא לאדם עצמו. כביכול אמר לו הבורא לאדם: בוא נא, אני ואתה ביחד, "נַעֲשֶׂה אָדָם". אנא, השתדל-נא להיות אדם. כי אם אין האדם משתדל להיות אדם, שום כוח שבעולם לא יוכל לעזור לו. (ר' ישראל בעל שם טוב).

באר החסידות

אצרות מעולם החסידות

"אֵיפָה"

כשהיה אדמו"ר הזקן "בעל התניא" חבוש בבית האסורים, נכנס אליו יום אחד שר אחד, אשר היה גדול בחכמה ובקי גם בתנ"ך, ואמר לו, שאלה אחת בתורה יש לי לשאול ממך. מה פרוש הפסוק:

"וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיפָה". וכי הקב"ה לא ידע איהו הוא האדם? אמר לו "בעל התניא":

"האם מאמין אתה, שהתורה היא נצחית, וישנה בכל זמן ובכל דור ובכל אדם? השיב לו החוקר: "כן, אני מאמין בזה".

אמר לו "בעל התניא": "פרוש הפסוק הוא, שבכל זמן קורא הקב"ה לכל אדם ואומר לו "אֵיפָה?", כלומר, היכן אתה בעולם? ומה מצבך הרוחני. הרי נקצב לאדם מספר ימים ושנים שיחיה בעולם, שבכל יום ובכל שנה יעשה רק טוב עם ה' ועם אנשים, ולכן התבונן היכן אתה בעולמך, כמה שנים עברו עליך ומה עשית באותם ימים ושנים". והוסיף "בעל התניא": "למשל אתה, כבוד השר, חיית חמישים וארבע שנים, מה עשית בהן? האם הטבת למישהו?!" כששמע השר את דברי "בעל התניא" התפעל ביותר, כיון שבעל התניא קלע בדיוק לגילו האמיתי.

הוא אומר ששאלת "אֵיפָה?" איננה סתם שאלה בעלמא ששאל הקב"ה את אדם הראשון לפני כמה אלפי שנים, אלא זו שאלה עמוקה שמהדהדת וחוצבת באויר העולם בכל עת ובכל שעה, ומופנית כלפי כל אדם באשר הוא: "אֵיפָה?" – מה מצבך הרוחני היום, האם יותר טוב מאשר אתמול? האם הספקת כבר לחטוף היום איזה דף גמרא או פרק משנה? האם הספקת כבר לעשות היום טובה ליהודי אחר? וצריך להשתדל שיהיה מה להשיב... (אמרי נועם).

"איך הנחת לו לחטוא?"

ר' זושא מאניפולי פנה פעם לאחיו ר' אלימלך מליזענסק ושאלו: "אמור נא לי אחי, הרי כל נשמות ישראל היו כלולות בנשמת אדם הראשון, ואם כן היאך יתכן שהנחת לו לחטוא?". השיב לו הינועם אלימלך: "לא זו בלבד שהנחתי לו לחטוא, אלא אף דחפתי את ידו שיאכל מעץ הדעת, וזאת כדי שלא יטעה ויחשוב שיש ממש בדברי הנחש שאמר 'וְהִיִּיתֶם כְּאֱלֹהִים', ואילו לא אכל היה סבור שמא כדברי הנחש כן הוא, שאם היה אוכל היה כאלוקים, וכדי להוציא מלבו מחשבות כפירה אלו דחקתי בו לאכול". (מפי ספרים וסופרים).

"אין המצוה נקראת אלא על שם גומרה"

(סוטה יג)

גם את/ה יכול

להיות חלק מהאימפריה התורנית הזאת

הודמות אחרונה!

הפאר שלפניכם הוקם על ידי הרבה מאד אנשים, עם לב שאכפת לו מה' יתברך יהי רצון שהזכות תגן עליהם ועל כל בית ישראל לעולמי עדי!

לפרטים: ר' יעקב בן ישי 050-4119309

בס"ד

קהילת מחנה אפרים מזמינה את הציבור למעמד המרגש

עוֹלוֹ ואתכנשו

להילולה דמרן...

סעודה כיד המלך סביב שולחנות ערוכים

מצאת מרתקת מתוך הקודש

ההילולה המרכזית

במלאת 9 שנים לפטירת מו"ר עטרת ראשנו

מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

הדמר אופיר סלמון ותזמורתו בהופעה מלאה

באולמי לה בל האומן 9, ירושלים פתחת שערים 20.00 בדיוק ביום חמישי ב' חשוון (27.10)

בהשתתפות בנו מרן הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
שיעור מיוחד מאת מו"ר הרה"ג אפרים שרבני שליט"א
בהשתתפות סגר"ע ידידינו הרב צביקה כהן הי"ו

- האירוע בהפרדה - בסיום ההילולה נעלה ביחד עם מו"ר הרב שרבני שליט"א לציון הקדוש בסנהדריה

לכרטיס אלקטרוני

מירית 050-2918042

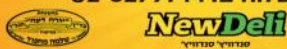
אור קלימי 054-6284225

משה בן ישי 055-6777798

כרטיסים בהזמנה: מס' מקומות מוגבל

בחסות:

ניו דלי שרי ישראל 15 טל' למשלוחים: 02-6299744

כשר למהדרין

1-700-506070

